

[Starcke.]

rette Utak til dem, der har lagt Forholdene saadan til Rette herhjemme, at Marshall-Planen er blevet nødvendig.

Aarsagerne til Europas nuværende elendige Tilstand er dels Krigens Ødelæggelser og dels Fredens lige saa store Ødelæggelser. Krige fremkaldes ved Kampen om Jord og Raastoffer samt af de Afspærringer, som Nationerne bygger op mellem sig med Told og Restriktioner og Planøkonomi, og Fredens Ødelæggelser fremkaldes ved nøjagtig de samme Redskaber. Hvis Europa selv kunde bekvemme sig til at fjerne disse Aarsager til sin egen Ødelæggelse, havde Marshall-Planen ikke været nødvendig, i hvert Fald havde det kun været nødvendigt med en Form for Kassekredit, fordi Krigens Ødelæggelser særlig havde ramt Europa og ikke Amerika. Det er Kollektivismen, det er Socialismen, det er Planøkonomien, der har Ansvaret for, at det er lykkedes at forhindre Europas Genopbygning nu gennem 3 Aar, og Midlet derimod er ganske roligt dette — at afvikle Restriktionerne og sætte Planøkonomerne fra Bestillingen. Man kan godt sige det saa stærkt, at hvis Statsmændene og Politikerne havde kunnet holde deres Fingre væk, havde Europa været genopbygget i Dag.

Det vil derfor fra mange Sider føles som en konstruktiv Betryggelse, hvis den højtærede Statsminister kunde give Garantier, som f. Eks. betød, at den højtærede Handelsminister og den ærede Nationalbankdirektør blev fjernet fra enhver Indflydelse paa Administrationen af den Overenskomst, som nu foreligger her. Det forholder sig nemlig saaledes, at den Situation, vi staar i i Dag, har sin Rod langt tilbage før Krigen, den begynder den Dag, Danmark gik ind i Planøkonomien med Valutacentralen og Socialdemokratiets reaktionære Toldlov fra 1931—32. Danmark har selvfølgelig maalt med Verdensformat et beskedent Ansvar, men maalt med andre Nationer et meget stort Ansvar for Udviklingen, som den har formet sig, derved, at det i mange Retninger er gaaet i Spidsen paa en uheldig og uheldsvanger Maade. Fra vor Side har vi lige siden 1931 understreget, hvor vigtigt det var at afvikle Restriktionerne, hvor vigtigt det var at nedbringe Toldspærringerne, hvor vigtigt det var at fremme Samhandelen mellem de forskellige Lande, og særlig var det i Danmarks Interesse. Det er derfor med stor Glæde, at vi ser Pariserkonventionen og Marshall-Overenskomsten forelagt her,

hvori der i nogle af de vigtigste og mest retningsgivende Artikler gives Udtryk for den Politik, vi nu i Aartier har skreget os hæse om, men skreget i en Ørken, hvor der ikke voksede mange Træer. Hvis det virkelig nu som Følge af Marshall-Planen skulde lykkes at nærme de europæiske Nationer og andre Nationer, f. Eks. United States, til hinanden gennem Frihandelspolitik og Samarbejde, vil det være en meget stor Fordel for de enkelte Lande, en meget stor Fordel for Europa, og det vil bidrage til at kaste en vis Glans over den højtærede Regering, som jeg gerne under den, men som den ikke har fortjent, fordi det ikke er Regeringens Politik, der har sejret her, men vor Politik.

Med den højtærede Formands Tillaelse maa jeg maaske lige have Lov at henvise til Pariserkonventionens Artikler 4, 5 og 6. I Artikel 4 hedder det:

„De kontraherende Parter vil i gensidigt Samarbejde fremme den størst mulige indbyrdes Udveksling af Varer og Tjenesteydelser. Med Henblik herpaa vil de fortsætte de allerede indledte Bestræbelser paa saa snart som muligt at naa frem til et indbyrdes flersidigt Betalingsssystem og samarbejde for at lempe deres respektive Handels- og Betalingsrestriktioner med Henblik paa saa snart som muligt at afskaffe de Restriktioner, der for Tiden hindrer Handelen og Betingelserne.“

Det kunde ikke være skrevet bedre.

Og i Artikel 5 siges der:

„De kontraherende Parter er enige om at styrke deres økonomiske Forbindelser paa enhver Maade, som efter deres Skøn vil fremme nærværende Konventions Maal. De vil fortsætte deres Undersøgelser af Mulighederne for at oprette Toldunioner eller tilsvarende Ordninger, saasom Frihandelsomraader, der maatte kunne være et af Midlerne til at naa disse Maal.“

I Artikel 6 siges der:

„De kontraherende Parter vil samarbejde indbyrdes og med andre ligesindede Nationer for at lempe Toldsatserne og andre Hindringer for en Udvidelse af Handelen, for derved at naa til et sundt og ligevægtigt Handelssystem i Overensstemmelse med Havana-Konventionens Principper.“

Jeg synes, disse Artikler er saa vigtige og saa dominerende og angiver en saadan helt ny Retning i den internationale Politik, at det er dem, man maa fæste sin Opmærksomhed paa og saa betragte alle de andre